

skat til Ejendomsskyld og samtidig forbedre en Grundværdiskat. Jeg er, i Overensstemmelse med de Oplysninger og Udtalelser, som hidtil ere fremkomne fra den Side, en absolut Modstander af en Grundværdibeskatning, saa længe der ikke kan paapeges en med Grundværdiskatten sideordnet Skat, som kan ophæve de Uretfærdigheder, som en Grundværdibeskatning alene vil medføre. En Grundværdibeskatning vil nemlig i mange Tilfælde virke meget uheldigt og meget uretfærdigt, navnlig overfor de smaa i Samfundet. Lad os f. Eks. tænke os i en Landsby to Ejere af et lige stort Stykke Jord, f. Eks. en Skæppe Land. Den ene opfører en kostbar Villa, som han ejer, og han ejer maaske en Kapital ved Siden af. Den anden er en mindre bemidlet Landarbejder, som bor i et lille tarveligt Hus og maa arbejde haardt fra Morgen til Aften for at skaffe det nødvendige til sit og sin Families Underhold. Hvis vi saa kun havde en Grundværdibeskatning alene til Erstatning for de nuværende Grundskatter, altsaa til Erstatning for Ejendomsskyld og Hartkornsskatter, saa ville netop de to komme til at svare en og samme Grundskat; og det vil dog vist enhver som helst, der har demokratiske Principper, give mig Ret i vilde være meget uretfærdigt. Og hvis det er Meningen, som der fra enkelte af de Medlemmer, der høre til Regeringspartiet, er antydnet, at vi skulde gaa fremad i den Retning ene og alene at have en Grundværdiskat som eneste Skat, saa vilde det endda være langt mere uretfærdigt, thi saa vilde nemlig Resultatet blive det, at den Arbejder, som jeg nys har omtalt, vilde komme til at give mere i Skat af sine surt fortjente Penge, end f. Eks. en Minister, som har i aarlig Løn 12,000 Kr., vilde komme til at give, vel at mærke, naar han ingen Grundværdi ejer. Det mener jeg dog virkelig er en stor Fejl. Jeg for mit Vedkommende vil ikke være med til at gaa fremad i denne Retning.

Dermed skal selvlølgelig ikke være sagt for mit Vedkommende, at Ejendomsskylden er fuldt ud retfærdig. Ejendomsskylden har det tilfælles med Hartkornsskatten, at den hviler lige haardt paa enhver, enten de eje deres Værdier, eller disse ere bebyrdede med Prioriteter. Men saalænge vi have de forskellige Skatteobjekter at eksperimentere med, kunne Ligningsmyndighederne ved en fornuftig Behandling og ved en skønsom Hensyntagen raade Bod paa Forholdet, hvor det virker

mindre retfærdigt, end det var tilsigtet; der kunne Ligningsmyndighederne eksperimentere saaledes, at disse uheldige Forhold til Dels kunne ophæves. Mit Princip er at gaa videre paa det bestaaende og rette de Mangler, som muligvis findes og muligvis komme i Fremtiden; men nu i dette Øjeblik at standse Overgangen saa pludselig, uden at det i Forvejen er tilstrækkelig forberedt, er efter min Mening meget uheldigt. Derfor vil jeg anbefale ærede Medlemmer i Tinget at gøre, hvad de formaa, for at hindre, at dette Forslag bliver ophøjet til Lov.

Grønberg: Der er indvendt mod det foreliggende Lovforslag, at det ikke er tilstrækkelig positivt; man bebrejder Forslaget, at det siger ikke tilstrækkelig tydeligt, hvad der skal sættes i Stedet for Ejendomsskylden. Jeg synes nu, at naar man indrømmer, at det er en fejl Vej, man er kommen ind paa, er alene det at foreslaa, at vi standse vor Vandring videre ad denne Vej, et tilstrækkelig positivt Forslag. Thi det er dog det første, man maa gøre, naar man opdager, at man er kommen ind paa en forkert Vej, at standse og ikke blive ved at gaa videre ad samme Vej.

Men det er, synes jeg, baade i den Tale, Indenrigsministeren holdt, da han forelagde Forslaget, og i de Bemærkninger, som ere knyttede til selve Forslaget, tilstrækkelig tydeligt antydnet, hvad det er, man vil sætte i Stedet. Det hedder saaledes i Indenrigsministerens Tale, at „det er vor Opfattelse, at det vil være hensigtsmæssigt at indføre en Grundværdibeskatning til Afløsning af Ejendomsskylden“. Og i de Bemærkninger, som ledsage Forslaget, er det jo ogsaa tydeligt nok udtalt, hvad det er, man ønsker, idet der er sagt, at i Erkendelse af, at det set fra Samfundets Side er utilfredsstillende — et Forhold, der ovenfor er nærmere betegnet —, „er det Regeringens Agt at søge gennemført en Overgang fra Ejendomsskyld til en Jordskyld, hvor selve Grundværdien tages som Udgangspunkt for Skattens Beregning“. Og nu er det min Opfattelse, at der er mange ærede Medlemmer her i Salen, som virkelig tro og mene, at en Grundværdibeskatning er en retfærdigere Beskatning end den nuværende. Jeg synes derfor, at man fra denne Side mindst burde modarbejde de Bestræbelser, der herved gøres for virkelig at komme frem til et saadant Skattegrundlag, som man indrømmer er retfærdigere end det nuværende.

Nu har jeg siddet og hørt paa den